

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑/๒๕๕๗

วันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรื่อง นายพัฒนพงษ์ สุขสวัสดิ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า บริษัท ตลาดไร่ราย จำกัด โดยนางมาลี ตั้งสิน เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายพัฒนพงษ์ สุขสวัสดิ์ (ผู้ร้อง) เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๐๕/๒๕๕๕ ฐานผิดสัญญา ละเมิด ขับไล่ เรียกค่าเสียหาย ผู้ร้องยื่นคำให้การ และในชั้นพิจารณาคดีผู้ร้องได้แต่งตั้งทนายความ แต่ปรากฏว่าทนายความของผู้ร้องมิได้นำพยานหลักฐานที่ผู้ร้องจัดเตรียมไว้มานำสืบต่อศาล ต่อมาศาลจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำพิพากษาให้ผู้ร้องและบริวารขนย้ายทรัพย์สินออกไปจากที่ดินของโจทก์และให้ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ ผู้ร้องอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิจารณาแล้วมีคำพิพากษาว่า คดีของผู้ร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องขาดนัดยื่นคำให้การจึงไม่อาจมีคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ และการที่ผู้ร้องอ้างว่าทนายความของผู้ร้องไม่ถามค้านพยานโจทก์และไม่นำสืบพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ร้อง ปรากฏว่าภายหลังมีการนัดสืบพยานของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องไม่ได้โต้แย้งคัดค้านการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความหรือขอลอนทนายความแต่อย่างใด

- ๒ -

อีกทั้งพยานหลักฐานที่ผู้ร้องประสงค์จะนำสืบไม่ใช่หลักฐานที่แสดงว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตที่ดินของ วัดไผ่โรงวัว จึงพิพากษาขึ้น

ผู้ร้องเห็นว่า การที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีคำพิพากษาดังกล่าวเป็นการไม่ให้สิทธิแก่ผู้ร้อง ในการที่จะเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๒) และไม่ให้สิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณา อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๓) ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ (๒) และ (๓) ทั้งนี้ ผู้ร้องได้ใช้สิทธิยื่นฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ต่อศาลฎีกา และได้ยื่นคำร้องต่อ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔๕ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งหมายถึงรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หรือไม่เท่านั้น มิได้มีบทบัญญัติ ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

- ๓ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(คำสั่งที่ ๖๕/๒๕๕๓)

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)

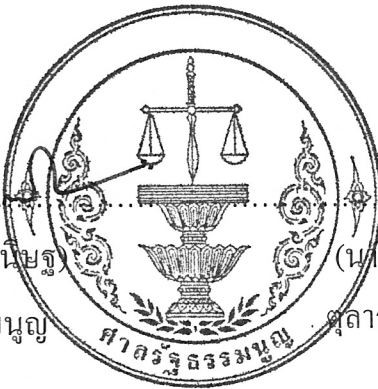
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ